

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **H. I. R. G.**, narozený „X“,
státní příslušnost Kubánská republika,
bytem „X“,
zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s.,
se sídlem Kovářská 4/939, 190 00 Praha 9,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**,
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2018, č. j. OAM-94/LE-LE05-P06-2018, E. č.: „X“,

takto:

- I.** Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odbor azylové a migrační politiky, ze dne 26. 11. 2018, č. j. OAM-94/LE-LE05-P06-2018, E. č.: „X“, **se pro vadu řízení zrušuje a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2018, č. j. OAM-94/LE-LE05-P06-2018, E. č.: „X“, jímž bylo ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany rozhodnuto tak, že se žalobci podle Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

§ 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), mezinárodní ochrana neuděluje.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě a následných doplnění žaloby uvedl, že byl v předcházejícím řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácen na svých právech, neboť žalovaný nepostupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, dále nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Žalovaný nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, neprovedl důkazy, které jsou nezbytné ke zjištění stavu věci, odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné, žalovaný navíc nedostatečně odůvodnil možnost udělení mezinárodní ochrany, dále že žalobci hrozí nebezpečí vážné újmy a v případě návratu žalobci hrozí nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení či trestu. Žalobce dále uvedl, že není členem žádné politické strany a nesouhlasí s politickým režimem v Kubánské republice, kde se bojí žít. Jeho názory na místní režim jsou všeobecně známé, například mu nebylo dovoleno pokračovat ve sportovní dráze, konkrétně ve skocích na koních, a to tím, že mu nebylo dovoleno účastnit se závodů v zahraničí. Žalobce měl v Kubánské republice stánek s občerstvením, ale místní režim mu znemožnil odebírat zboží a získávat dodavatele, proto byl následně nucen obchod zavřít. Žalobce navíc z režimu v Kubánské republice dostal strach, konkrétně na 1. máje, neboť byl svědkem policejního násilí, kdy byl na dva jeho známé, kteří leželi na zemi a nemohli se bránit používán pepřový sprej. Žalobce doplnil, že s ohledem na skutečnost, že v České republice požádal o azyl, existuje riziko, že by byl po návratu do Kubánské republiky vězněn, či postižen jiným způsobem, například že by nemohl najít práci nebo by mu do domu mohly být nastrčeny drogy. Žalobce poukázal na výroční zprávu mezinárodní nevládní organizace Amnesty International, výroční zprávu Human Rights Watch za rok 2016 a 2018, zprávu organizace Freedom House a výroční zprávu Ministerstva zahraničních věcí USA za rok 2016 a 2018, které popisují množství problémů, kterým lidskoprávní aktivisté a jejich rodiny v Kubánské republice čelí, zejména svévolnému zbavení osobní svobody, mezi nejvýznamnější otázky lidských práv v Kubánské republice patří mučení politických oponentů, kruté a život ohrožující vězeňské podmínky, politicky motivované a někdy násilné zadržování a zatýkání osob.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný se k žalobě a jejímu doplnění vyjádřil tak, že s žalobou nesouhlasí, neboť žalobce neprokazuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. V průběhu správního řízení bylo dle žalovaného objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce je obecný nesouhlas s politickým režimem v Kubánské republice, kde se podle něj nemůže svobodně vyjadřovat a s tím údajně souvisí znemožnění závodění ve skocích na koních. Žalovaný při posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany vycházel především z jeho výpovědi, jeho žádosti, dále z žalobcem předložených materiálů a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Kubánské republice. Žalovaný v dané věci nedospěl k závěru, že by žalobce vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Žalovaný nedospěl ani k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

určitých politických názorů či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Tvzení žalobce, že nemohl vycestovat na závody do Guatemaly a byl zařazen pouze mezi náhradníky, považoval žalovaný pouze za nepodložené domněnky žalobce. Žalovaný dále uvedl, že pokud by žalobce byl pro kubánské orgány natolik zájmovou osobou, neumožnily by mu zemi opustit. Žalovaný dále podotkl, že žalobce mohl legalizovat svůj pobyt v České republice prostřednictvím pobytového oprávnění dle zákona o pobytu cizinců, aniž by zneužíval specifický institut mezinárodní ochrany dle zákona o azylu. Žalovaný dále doplnil, že nemá důvod se domnívat, že by žalobce v případě návratu do vlasti čelil jakémukoliv negativnímu jednání ze strany kubánských státních orgánů a bezpečnostních složek, tím méně pak v rovině mučení či nelidského a ponižujícího zacházení či trestání, navíc obavy žalobce dle názoru žalovaného vyznívají značně nadneseně a účelově.

Replika

4. K vyjádření žalovaného žalobce podal dne 28. 2. 2019 repliku, ve které uvedl, že z hlediska poskytnutí mezinárodní ochrany je významné, že žalobce již čelil pronásledování ve své vlasti a takové jednání mu nadále hrozí po jeho návratu. Žalobce dále uvedl, že žalovaný bagatelizuje obavy žalobce tím, že považuje jeho obavy za nepodložené a pouhou spekulaci. Žalobce dále doplnil, že aktuální situace v Kubánské republice je taková, že zde dochází ke svévolnému zadržování a špatnému zacházení, dále odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 9. 2018, č. j. 4 Az 68/2017-58. Žalobce uvedl, že se k němu dostaly až nyní výzvy Národní policie Kubánské republiky ze září 2017 a dubna 2018, podle kterých měl spáchat trestný čin tím, že neoprávněně opustil území Kubánské republiky. K žalobci se tyto výzvy dostaly až nyní, poté co mu je předal přítel, žijící v Německu, který se setkal s jeho matkou v Kubánské republice, která je příteli žalobce předala. Výzvy předala tamní policie matce žalobce a naléhala na ni, aby podepsala převzetí listin a sdělila, kde se žalobce nachází, což matka odmítla a z toho důvodu má žalobce za to, že jeho obavy z pronásledování ve vlasti jsou dostatečně podložené a již o nich nejsou žádné pochybnosti.
5. V následném doplnění žaloby ze dne 7. 5. 2020 žalobce navrhl provedení důkazu dvěma přípisy kubánské policie, určených žalobci, které jsou úředním varováním kubánské Revoluční národní policie ze dne 20. 9. 2017 a 26. 4. 2018 a byly vydány podle čl. 75 kubánského trestního zákoníku a potvrzují žalobcovo tvrzení ohledně rizika vážné újmy v případě návratu do země původu.
6. V dalším doplnění žaloby, doručeném soudu dne 4. 6. 2020 žalobce doplnil, že jeho rodina na Kubě je nadále vystavována ústrkům a místní policie pravidelně jednou za měsíc chodí do domu žalobce a ptá se jeho rodinných příslušníků, kde je a kdy se vrátí. Žalobci nadále chodí další dopisy, avšak matka se bojí žalobci dopisy přeposlat, jelikož je všechna komunikace sledována a rodina by se tak mohla dostat do dalších potíží. Žalobce dále předeštel situaci na Kubě, podloženou Výroční zprávou organizace Amnesty International z roku 2018, zprávou organizace Freedom House „Svoboda ve světě“, Výroční zprávou Human Rights Watch za rok 2017, publikovanou v roce 2018 a zprávou Ministerstva zahraničí USA o dodržování lidských práv na Kubě v roce 2016 ze dne 3. 3. 2017

Ústní jednání před soudem

7. Při jednání soudu nařízeném na den 15. června 2020 žalobce setrval na své žalobě a doplnil, že v Kubánské republice je praxe užívání oficiálních výstrah běžná, přičemž tyto výstrahy Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jsou užívány v trestním řízení. Žalobce dále doplnil, že dosud mu bylo zasláno asi 18 výzev, které se mu však jeho matka obává zaslat, neboť je pošta kontrolována. Žalobce tak trval na zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, neboť závěr žalovaného, že se žalobce nemá čeho obávat při návratu do Kubánské republiky, nemá oporu ve správním spise a navíc žalovaný nesprávně vyložil zákon o azylu, neboť azylové právo by mělo chránit i řadové oponenty režimu, kteří své politické názory vyjadřují v soukromí, což je případ žalobce. Žalobce se stal nelegálním emigrantem a po svém návratu bude automaticky považován za politicky nepřátelskou osobu.

8. Pověřený pracovník žalovaného odkázal na rozhodnutí a svá dosavadní vyjádření, doplnil, že námitky žalobce byly vypořádány v žalobou napadeném rozhodnutí a žalobce se mohl seznámit s obsahem správního spisu, což neučinil. Dle názoru žalovaného je napadené rozhodnutí bez vad, proto požadoval zamítnutí žaloby.
9. Soud ve věci provedl důkaz listinami předloženými žalobce, a to dvěma oficiálními výstrahami Národní revoluční policie Kubánské republiky ze září 2017 a dubna 2018 a jejich překladem.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během 15 denní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
11. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žádost o poskytnutí mezinárodní ochrany byla podána dne 20. 5. 2018 a žalovaný po podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany začal shromažďovat podklady pro rozhodnutí. Se žalobcem byl uskutečněn dne 24. 5. 2018 pohovor, ze kterého vyplynulo, že žalobce je občanem Kubánské republiky, není členem žádné strany ani organizace, dne 7. 5. 2018 odletěl z Havany do Moskvy, kde pobýval asi 10 dní, pak letěl z Moskvy do Jekatěrinburgu, odkud letěl do Minsku s mezipřistáním dne 20. 5. 2018 v Praze. Nikdy nikde o mezinárodní ochranu nežádal a o mezinárodní ochranu v České republice žádal proto, že nesouhlasí s kubánským režimem a má strach v Kubánské republice žít. S kubánskou policií žádný konflikt neměl.
13. Z protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 17. 7. 2018 vyplynulo, že žalobce dne 7. 5. 2018 legálně opustil Kubánskou republiku, odletěl do Ruska, kde strávil 10 dní, a poté pokračoval z Moskvy do Jekatěrinburgu, odkud letěl do Minsku s mezipřistáním dne 20. 5. 2018 v Praze. Kubánské úřady nechaly žalobce legálně vycestovat ze země, neboť Kubánci jezdí do Ruska nakupovat věci, které pak následně v Kubánské republice prodávají. K odchodu z Kubánské republiky vedlo žalobce hned několik událostí, jednak to, že mu bylo znemožněno pokračovat ve skocích na koních a dále i to, že mu bylo znemožněno podnikat, neboť měl stanovené příliš nízké marže a Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

inspekce po něm chtěla úplatky a dokonce se za zařízení dodavatelů platilo, což si žalobce nemohl dovolit. Poslední kapkou pro žalobce bylo, když byl svědkem události na prvního máje, kdy jeho kamaráda a jeho partnerku po drobné potyčce zatkla policie a byl jim do očí stříkán slzný plyn. Žalobce veřejně své názory na vedení Kubánské republiky samozřejmě neprezentoval, neboť by za takové názory byl uvězněn, ale říkal je před svými přáteli a na schůzích, které se konaly v rámci jím provozovaného sportu, tedy skocích na koních, proto se o jeho názorech obecně ví. Žalobce dále uvedl, že je přesvědčen, že pokud by se do Kubánské republiky vrátil, bude uvězněn, zejména pokud se tamní vláda a úředníci dozvědí, že v České republice požádal o azyl a pokud nebude důvod jej uvěznit, něco na něj policie vymyslí, protože jeho kamarádovi dali do domu marihuanu, aby měli důvod ho uvěznit.

14. Žalovaný dále vycházel z informací, které nashromáždil v průběhu správního řízení ohledně aktuální politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Kubánské republice, jmenovitě z Výroční zprávy Human Rights Watch 2018, Kuba, ze dne 18. 1. 2018, z Výroční zprávy Freedom House, Svoboda ve světě 2018 – Kuba, z ledna 2018, z Výroční zprávy Amnesty International 2018, Kuba, ze dne 22. 2. 2018, ze zprávy MZV USA o dodržování lidských práv na Kubě v roce 2016 ze dne 3. 3. 2017, z Úředního věstníku Kubánské republiky, Ministerstvo spravedlnosti ze dne 16. 10. 2012, z Konzulární informace Velvyslanectví Kubánské republiky v ČR, Konzulární služby pro kubánské občany a z Informace MZV ČR č. j. 91328/2017-LPTP ze dne 15. 3. 2017. Co se týká těchto informací, sám žalobce odkázal na výroční zprávu mezinárodní nevládní organizace Amnesty International, výroční zprávu Human Rights Watch za rok 2016 a 2018, zprávu organizace Freedom House a výroční zprávu MZV USA za rok 2016 a 2018.
15. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 114/2015-36: „*I. V řízení o žalobě podle § 65 a násl. s. ř. s. má krajský soud běžně řešit, a to typicky prováděním důkazů, skutkové otázky, jež byly zkoumány ve správním řízení, jehož výsledek, tedy žalobou napadené správní rozhodnutí, přezkoumává. Dokazování před soudem se však má zásadně omezit na prověření toho, zda skutkové závěry ze správního řízení obstojí. II. Důkazem provedeným před krajským soudem (§ 77 s. ř. s.) může být v první řadě přímo zjištěno, že skutečnosti, které byly rozhodné ve správním řízení, jsou vsutku tak, jak se jevíly být správním orgánům, anebo naopak že takové nejsou. Dále může být prokazováno, že postupy (důkazy a jejich hodnocení), které vedly v řízení před správními orgány k určitým skutkovým závěrům, jsou, anebo naopak nejsou spolehlivé. III. Pokud je zjištěno důkazem provedeným před krajským soudem, že postupy použité správními orgány spolehlivé nejsou a že nejistota o jejich správnosti je taková, že vyvolává nejistotu o výsledcích dokazování před správním orgánem, je to důvodem pro zrušení rozhodnutí správního orgánu kvůli vadě řízení (§ 78 s. ř. s.), jež mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí tím, že mohla vést k nesprávnému zjištění skutkového stavu.*“
16. Z provedeného dokazování soud zjistil, že podle dvou oficiálních výstrah určených žalobci Národní revoluční policií Kubánské republiky, konkrétně oblasti Granma ze září 2017 a dubna 2018, měl žalobce spáchat trestný čin ilegálního výjezdu ze země. Dále bylo z těchto listin zjištěno, že obsahují upozornění pro žalobce na to, že pokud bude v takovém či jiném podobném trestním jednání pokračovat, bude pro něj tato oficiální výstraha v rámci jeho trestní odpovědnosti přitěžující okolností. Dále z výstrah plyne, že by se žalobce měl zavázat, že se z kubánského území již nikdy znovu nepokusí ilegálně vycestovat a že tímto už nikdy neuvede v nebezpečí svůj vlastní život, přičemž výstrahy jsou zakončeny konstatováním, že v tuto chvíli je záležitost považována za ukončenou.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

17. K oficiálním výstrahám předložených žalobcem soud uvádí, že ačkoliv tyto byly žalobcem předloženy až v řízení před krajským soudem dne 28. 2. 2019, má soud za to, že skutečnosti z nich zjištěné byly a jsou rozhodné pro hodnocení správního řízení vedeného žalovaným, neboť jimi jsou zpochybněny a vyvráceny závěry žalovaného, že žalobci ve vlasti nehrozí žádná hrozba trestního stíhání a nejsou dány zákonné důvody pro poskytnutí mezinárodní ochrany.
18. Soud dále konstatuje, že soudní přezkum azylového řízení má jistá specifika oproti jiným řízením vedeným správním soudem. Soud je povinen i bez návrhu přihlížet k tomu, zda v případě cizince žádajícího o mezinárodní ochranu nebude návratem do země původu porušena zásada mezinárodního práva non-refoulement a má povinnost případně neaplikovat některá ustanovení českého práva, včetně koncentrace řízení.
19. Soud se neztotožňuje se závěrem žalovaného, že není důvod se domnívat, že by žalobce v případě návratu do vlasti čelil jakémukoliv negativnímu jednání ze strany kubánských státních orgánů a bezpečnostních složek, ani s názorem žalovaného, že obavy žalobce vyznívají značně nadneseně a účelově. Naopak soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že provedeným dokazováním byl vyvrácen skutkový stav, jak jej správní orgán vyhodnotil a v návaznosti na předložené oficiální výstrahy má soud za to, že je zde důvodná obava, že pokud by byl žalobce vrácen do své vlasti, je reálně ohrožen obviněním z trestného činu.
20. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobu shledal důvodnou, neboť žalovaným zjištěný skutkový stav nemá oporu ve spise, a to po jeho doplnění soudem podle ust. § 77 odst. 2 s. ř. s. Proto soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil. Současně podle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V rámci dalšího řízení žalovaný při vázanosti právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku, podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. ve věci znovu rozhodne.
21. Současně podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce náklady řízení výslovně nepožadoval a žalovaný neměl ve věci úspěch.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 15. června 2020

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)